

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Омуртаг, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОМУРТАГ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Невяна П. Захариева

при участието на секретаря Стела Викторова
като разглежда докладваното от Невяна П. Захариева Административно наказателно дело № 20203510200290 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от В. Й. Г., с адрес: с. ***, против Наказателно постановление № 308-9-126 от 29.09.2020г. на директора към ОДМВР - Търговище. В жалбата са изтъкнати аргументи за съществени нарушения на процесуалния и материалния закони при съставянето на наказателното постановление, поради което се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление като процесуално и материално незаконосъобразно и недоказано. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от упълномощения от него процесуален представител адв. М.Б. от АК – Велико Търново, който поддържа жалбата и моли съда да отмени наказателното постановление. Претендира и присъждане на направените разноски по договора за правна помощ.

Ответникът - ОДМВР – Търговище, редовно призован не изпраща представител по делото и не изразява становище по същото.

Районна прокуратура – гр. Търговище, редовно призована не изпраща представител по делото и не изразява становище по същото.

Съдът като прецени, че жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, и след като се съобрази с представените по делото доказателства, приема за установено следното: С приложения към административно - наказателната преписка АУАН серия АА, № 308-9-126/28.04.2020г., съставен от ст. полицаи при РУ - Омуртаг, е констатирано, че на 27.04.2020 г., около 09.00 ч., в гр. Омуртаг, на ул. „Климент“ до гишето за закуски на ТО „Помпата“, жалбоподателят не е поставил защитна маска за лице или друго средство, покриващо носа и устата, с което не изпълнил противоепидемичната мярка по чл. 63, ал. 1 от ЗЗ, въведена с т. 9 от Заповед № РД-01-124/13.03.2020 г., допълнена със Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г.,

изменена със Заповед № РД-01-236/24.04.2020 г. на министъра на здравеопазването. Като нарушена законова разпоредба е посочен чл.209а, ал.1 от Закона за здравеопазването. Актът е подписан е от актосъставителя, един свидетел и от нарушителя, който е вписал, че имал маска, но не я бил сложил. Въз основа на описания по - горе АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 308-9-126 от 29.09.2020г. на директора на ОДМВР - Търговище, с което за извършено административно нарушение на основание чл.209а, ал.1 от Закона за здравето на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева. Описанието на нарушението в НП е идентично с описанието му в АУАН. Към наказателното постановление е налична разписка за получаване на препис от същото от 12.11.2020 г., подписана лично от жалбоподателя. Като писмени доказателства по делото са приложени и докладна записка рег. № 308р-6352/28.04.2020 г. относно установено лице, което не спазва противоепидемична мярка „Задължително носене на защитна маска на лицето“ на територията на гр. Омуртаг, придружително писмо вх. № 1035/14.05.2020 г. на РП – Търговище, ТО – Омуртаг, ведно с Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 14.05.2020 г. на РП – Търговище, ТО – Омуртаг, с което прокуратурата е приела, че поради своята малозначителност, предвид ниската обществена опасност, извършеното от жалбоподателя деяние не представлява престъпление по чл. 355, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК, а представлява административно нарушение по чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето. Препис от постановлението било изпратено на директора на ОДМВР – Търговище за налагане на административно наказание. Приложена е Заповед № 363з-611/14.04.2020 г. на директора на ОДМВР – Търговище, с която са определени служителите с полицейски правомощия, които да съставят АУАН по чл. 209а от Закона за здравето. Като писмени доказателства по делото са приложени и писмо рег. № 308000-2534/28.04.2020 г. на РУМВР – Омуртаг и протокол за избор на наблюдаващ прокурор. По делото са разпитани като свидетели актосъставителят Н.М. и свидетелят по акта Т.Х.. Свид. М. не си спомня за случая и не съобщава нищо по същия. Свид. Х. посочва, че на 27.04.2020 г. с колегата си Н.М. били наряд по пътен контрол и около 09.00 часа М. съставил АУАН за неносене на маска на лице, което се намирало на тротоара в близост до закусвалня, нямало други хора наоколо.

Обсъждайки събраните по делото доказателства съдът намира жалбата за основателна. При разглеждане на АУАН и НП, издадени по повод описаното нарушение, съдът не констатира нарушения на процесуалния и материалния закон. АУАН е издаден от упълномощено за това лице при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН и съдържа изискуемите от закона реквизити. Наказателното постановление е издадено в съответствие с административно – производствените правила от лице, снабдено със съответната материална компетентност за това. Както АУАН, така и НП са подписани и връчени на жалбоподателя. С оглед на това съдът намира АУАН и обжалваното НП за законосъобразни от гледна точка на реквизити и процедура по постановяването им. По делото се установи, че на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България по предложение на Министерския съвет, поради пандемия от COVID 19, съгласно Решение от 13.03.2020 г. на 44-то Народно събрание, обн. ДВ бр. 22/13.03.2020 г. на територията на Република България е въведено извънредно положение, считано от 13.03.2020 г. до 13.04.2020 г., което впоследствие било удължено до 13.05.2020 г. с Решение от 07.04.2020 г. на Народното събрание на Република България. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от Закона за здравето: „При обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по

предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.“ В тази връзка на 11.04.2020 г. министърът на здравеопазването издал Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г., с която изменил и допълнил предишни свои заповеди, свързани с обявеното извънредно положение, като създал т. 9 в Заповед № РД-01-124/13.03.2020 г., въвеждаща задължение за всички лица, когато се намират в закрити или открити обществени места /в т.ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни спирки и др./ да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата /в т.ч. кърпа, шал и др./ Уточнено е, че обществени места са и местата и пространствата, които са свободно достъпни и/или са предназначени за обществено ползване /в т.ч. всички места, на които се предоставят обществени услуги/. Заповедта влязла в сила на 12.04.2020 г., като контролът по изпълнението ѝ се предоставял на МВР и областните управители, а полицейските служители при извършване на другите си правомощия следвало да контролират и изпълнението на заповедта. Съгласно разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето /ред. ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г./: „Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение от 1000 до 2000 лв.“ В случая безспорно се установи по делото, че на посочената в НП дата и на открито обществено място, жалбоподателят не е изпълнил въведената от министъра на здравеопазването противоепидемична мярка, като не изпълнил задължението да има поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата му. В жалбата са изложени съображения за наличие на предпоставките чл.28, б.„а“ от ЗАНН, които след преценка и анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът счита за основателни. При издаване на процесното НП наказващия орган, само формално е посочил, че липсват предпоставки за приложението на чл.28, б.„а“ от ЗАНН, базирайки се на усложнената епидемична обстановка, без да изложи мотиви във връзка с конкретния случай. Според дадените указания с ТР № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол и когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона...". Към датата на извършване на деянието ЗАНН не е съдържал дефиниция на „маловажен случай“, поради което и предвид разпоредбата на чл.11 от същия закон е била приложима разпоредбата на чл.93, т.9 от НК. Съгласно посочената разпоредба „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Понастоящем в ЗАНН е дадена дефиниция на „маловажен случай“ - в разпоредбата на § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН /нова ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./, съгласно която: „Маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.“ В случая административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя е формално и

настъпването на каквито и да е имуществени вреди от него няма отношение към съставомерността и следователно техният малък размер или липсата им не могат по никакъв начин да обосновават маловажност на случая. Затова при преценката дали деянието е маловажен случай, следва да се изхожда от съвкупната преценка на всички обстоятелства, характеризиращи обществената опасност на конкретното деяние и дееца, наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, вредните последици – т. е. всички други последици, които нямат имуществен характер, но са вредни за обществото и др. В конкретния случай съдът счита, че вредните последици – в посочения смисъл, настъпили в резултат от извършеното от жалбоподателя административно нарушение са незначителни. Установи се по делото, че жалбоподателят се е намирал на открито обществено място в гр.Омуртаг, в близост до закусвалня, консумирал е закупен от същата продукт, което определено би било невъзможно с поставено защитно средство на устата, като в близост до него не е имало други хора и следователно не е създавал опасност да зарази други лица, а смисълът на въведените временни противоепидемични мерки, за нарушаване на които е санкциониран жалбоподателят е именно ограничаване предаването на заразна болест. Не са налице доказателства по делото за наличие на други противообществени прояви на жалбоподателя и следователно процесното нарушение се явява изолиран случа в неговия живот. Ето защо съдът счита, че в конкретния случай причинените с извършеното от жалбоподателя нарушение вреди, в описания – горе смисъл, са незначителни, което обуславя извод за по-ниска степен на обществена опасност на административното нарушение. Следва да се посочи и че към датата на издаване на обжалваното НП – 29.09.2020 г. са били налице издадени нови заповеди на министъра на здравеопазването, според които носенето на защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, вече не било сред противоепидемичните мерки.

Страните не претендират присъждане на съдебни разноски.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 308-9-126 от 29.09.2020г. на директора на ОДМВР - Търговище, с което за административно нарушение по чл.209а, ал.1 от Закона за здравето, на В. Й. Г., с адрес: с. ***, ЕГН *****, на основание чл.209а, ал.4 във връзка с ал.1 от Закона за здравето, е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Търговище в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Омуртаг: Невяна П. Захариева